

ОБОБЩАВАЩИ МИСЛИ И ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Същевременно, без да се занимаваме с „конспиративни теории“, не бива да пренебрегваме колко много допринесе той по свой начин за ограничаването, често дори за потискането, на основните права и свободи на гражданите, в този контекст и на елементарната свобода на съвестта и вероизповеданието, с груба намеса във вътрешния живот, организацията и богослужебните практики на църквите и религиозните общности и нарушаване на почти всички действащи конституции и международни конвенции. С други думи, глобалистката икономическо-политическа олигархия, а под нейно ръководство и регионалните васални режими, намериха идеално извинение и повод за опит за премахване на неприкосновеността на личния живот и налагане на глобален контрол върху човешкия живот. Това измерение обаче е извън обхвата на настоящия преглед, така че ще го оставим за друг повод.

Надяваме се, че целта на нашия преглед е горе-долу изпълнена. От една страна, опитахме се, ако не да формулираме напълно, то поне да изречем със заекване отговора на нашата Света Майка Църква на появата на вируса Covid-19 и съпътстващите го болезнени предизвикателства, а от друга страна, да покажем, без никаква злонамереност или умисъл, че „новоправославната“, „новаторската“ – всъщност, протестантстващата, в някои случаи дори крайно протестантска – теология, със своите намеси и тълкуване на евхаристийния живот на Църквата, съответно на самата ѝ богочовешка същност, в условията на вирусната пандемия, само създава още по-голямо духовно обърк-

ване и открито се противопоставя на учението и делото на Православната църква. Оказва се, за съжаление, че на практика това е „теология без Бог и антропология без човек“, по думите на свети авва Юстин Попович, изречени в различен, но много подобен контекст. Желаем да увенчаем нашия смирен разказ и свидетелство с всеобхватно разглеждане на всички духовни и екзистенциални въпроси на нашата Православна Църква и нейната евангелска и апостолска вяра, по думите на архимандрит Василис Гондикакис, бивш игумен на Иверския манастир, а сега отшелник, исихаст: „Който следва неговата (Павлова) мисъл и слово, напредва с него към неизказаните тайни на живота и нетлението. Който не го следва, задава въпроси и развива коментари, които нямат нищо общо с живота, с Тайната, която събира, прави нетленно и преобразява творението, а със самотния, сътворен свят на познанието чрез мозъка и дребнавостта, която уморява и води до разпад, или, така да се каже, която се натрупва като съсирена кръв във вените на живота, за да спре най-накрая цялото кръвообращение“.

Принасяйки на Бога Светите Дарове – и чрез тях, или по-скоро в тях, самите себе си, и едни други, и целия си живот – като безкръвна Жертва за живота и спасението на света, нека стоим със страх и да слушаме внимателно какво казва Божият Дух на Църквите!

Да издигнем сърцата си нагоре! Да благодарим на Господа!